

før her i Landet, skal være vanskeligere for Befolkningen at faa den fornødne Forsyning med Kartofler; og dobbelt mærkeligt ser det ud, naar der tilmed skal betales en Pris som den, her er Tale om: 12 Kr. pr. Tønde. Thi det maa dog vistnok fra alle Sider erkendes, at 12 Kr. er en urimelig høj Pris for 1 Td. Kartofler. Jeg har i denne Tid talt med Kartoffeldyrkere om dette Spørgsmaal. Kommunerne Landet over har gjort Forsøg paa at faa Kartofler ud over de 60 Tønder, som der gives Præmie for, man har forhandlet med Kartoffeldyrkerne om 9—10 Kr. pr. Tønde, og de har alle sammen erkendt, at 9 Kr. for en Td. Kartofler var en meget god Pris; men — siger de — det er jo ikke godt at vide, hvordan det vil gaa. Der har været talt om, at der skulde forelægges et Lovforslag til Ændring i Kornlovens Bestemmelser om Landets Forsyning med Kartofler, og det er muligt, at den Pris, som bliver fastsat der, ogsaa vil kunne blive bestemmende for Leverancer ud over de 60 Tønder pr. Jordbruger. Derfor vil vi ikke sælge, vi vil vente og se, hvad der kommer. Dette har bidraget til, at Kommunerne ikke har kunnet sikre sig det fornødne Kvantum Kartofler, og jeg vil i hvert Fald henstille, at man, naar dette Spørgsmaal skal ordnes igen — vel sagtens paa den nye Kornlov — vil træffe mere sikre Bestemmelser, der baade sikrer Kommunerne og ogsaa skaber mere Klarhed for Producenterne. Thi de Tal, som staar i Kornloven, de 7—8—9 Kr., betyder ingen Verdens Ting, for saa vidt da ikke de 5 Kr., som Staten giver som Præmie, bliver lagt til, der er i Øjeblikket ingen, der vil sælge Kartofler til de Priser, der ellers maa synes at være rimelige.

Jeg vil endvidere — jeg hører jo nu, at Sagen skal gaa i Udvalg — henstille, at Udvalget overvejer, om det ikke kunde være muligt gennem en Undersøgelse at fremskaffe Oplysning om, hvorvidt man ved en anden Fremgangsmaade maaske kunde naa det Kvantum Kartofler, som man absolut maa have sikret, idet man kunde bestemme, at Kartoffeldyrkerne maatte tegne sig baade til Staten og Kommunen for de 60 Tønder. Nu er det jo saaledes, at man kun maa tegne sig det ene Sted; hvis man har tegnet sig til Ernæringsraadet for en Leverance af 60 Tønder, kan man ikke tillige tegne sig til Kommunen og faa Adgang til denne Overbetaling fra Statens Side. Men man kunde maaske udvide Rammen, saaledes at man sagde,

at Kartoffelavlerne kan faa Lov at levere 60 Tønder baade til Kommunen og til Staten til Overpris af 5 Kr. pr. Tønde, altsaa i alt 120 Tønder. Det er muligt, at det er for sent nu at prøve denne Ordning, og jeg er i saa Henseende blevet ikke saa lidt tvivlrædig, efter at jeg har hørt Venstres Ordfører, der endogsaa tvivler om, at man gennem Tegning af de 240 Tønder vil være i Stand til at skaffe det fornødne Kvantum Kartofler. Jeg tror imidlertid, at hvis man paa et tidligere Tidspunkt var gaaet den Vej, som jeg her antyder, vilde det have været muligt at fremskaffe det fornødne Kvantum, idet Folk saa kunde have tegnet sig begge Steder, men om det kan klare Sagen nu, ved jeg ikke. Jeg beder dog Udvalget ogsaa at overveje dette Spørgsmaal, idet der altsaa, hvis denne Vej ikke er farbar — og jeg maa, naar Ministeren har fundet sig foranlediget til at fremsætte dette Lovforslag, gaa ud fra, at vi staar overfor en tvingende Nødvendighed —, ikke er andet at gøre end at stemme for Lovforslaget. Jeg vil dog allerede nu bestemt pointere, at dette ikke for mig vil være bindende, naar der bliver Tale om at fastsætte Prisen paa andre Varer, der kan sammenlignes med Kartofler, jeg tænker herved paa Korn, og jeg kunde i denne Forbindelse ogsaa nævne Produkter, som fremstilles ved Hjælp af Kartofler, nemlig Flæsk. Jeg vil altsaa ikke lade min Afstemning i denne Sag være bindende, saaledes at jeg skulde stemme for en Forhøjelse af Prisen paa andre Varer i samme Forhold. Naar der nu sættes en Kartoffelpris af 12 Kr. pr. Tønde, vil jeg sige, at jeg anser dette for en urimelig Pris, for hvilken den eneste Retfærdiggørelse er de tvingende Forhold, som maaske er til Stede. Jeg har i sin Tid stemt for de 12 Kr. i Kornloven, fordi jeg mente, at det skulde tjene som en Præmiering, navnlig for de mindre Jordbrugere, og som en Hjælp, der under de vanskelige Forhold kunde tilkomme dem, men jeg vil ikke dermed have fastslaaet, at jeg erkender, at 12 Kr. for en Tønde Kartofler er en rimelig Pris.

Moesgaard-Kjeldsen: Det er rigtigt, som det er fremhævet, at Formaålet med § 11 i Kornloven af 20. Marts 1918 var at sikre os en betydelig Forøgelse af Kartoffeldyrkningen; af den Grund gik man med til at betale en højere Pris, end man havde kendt i de foregaaende Aar. Endvidere ønskede man at sikre Købstadkommunerne Kartofler til en Pris, der svarede